

مراکز رشد (Incubators) به عنوان اجزای مهم و حیاتی در اکوسیستم نوآوری، وظیفه حمایت و پرورش شرکت‌های نوپا و ایده‌های فناورانه را بر عهده دارند. هدف اصلی این مراکز، کاهش ریسک و هزینه‌های اولیه پیش روی کارآفرینان جوان و کمک به آن‌ها برای عبور از مرحله “دره مرگ” (Valley of Death) و رسیدن به مرحله رشد پایدار است. اثربخشی مراکز رشد را می‌توان از جنبه‌های مختلفی ارزیابی کرد. اولاً، نقش آن‌ها در فراهم آوردن زیرساخت‌های لازم؛ این شامل فضای فیزیکی مناسب، دسترسی به امکانات آزمایشگاهی و کارگاهی، و خدمات عمومی مانند خدمات اداری، مالی و حقوقی است. این زیرساخت‌ها به شرکت‌های نوپا کمک می‌کنند تا هزینه‌های اولیه خود را به شدت کاهش دهند. ثانیاً، مراکز رشد نقش مهمی در ارائه خدمات مشاوره‌ای و منتورینگ ایفا می‌کنند. کارآفرینان معمولاً در زمینه‌های مختلفی مانند تدوین طرح کسب‌وکار، بازاریابی، جذب سرمایه، مدیریت مالی و حقوقی نیاز به راهنمایی تخصصی دارند. منتورهای با تجربه و مشاوران متخصص که در مراکز رشد حضور دارند، می‌توانند این خلاء دانش و تجربه را پر کنند. سومین جنبه مهم، شبکه سازی (Networking) است. مراکز رشد با گرد هم آوردن تعداد زیادی شرکت نوپا، ایجاد ارتباط میان آن‌ها، و اتصالشان به سرمایه‌گذاران، دانشگاه‌ها، صنایع و سایر بازیگران اکوسیستم، فضایی را برای همکاری، تبادل دانش و فرصت‌های تجاری فراهم می‌آورند. با این حال، ارزیابی واقعی مراکز رشد نیازمند سنجش خروجی‌های ملموس است؛ مانند تعداد شرکت‌های تأسیس شده، میزان اشتغال ایجاد شده، موفقیت در جذب سرمایه، میزان فروش و توسعه محصولات، و در نهایت، نرخ بقا و رشد پایدار شرکت‌ها.

نوآوری فارغ‌التحصیل شده از این مراکز. مراکز رشدی که بتوانند این شاخص‌ها را به صورت موفقیت‌آمیزی تحقق بخشند، سهم بسزایی در تقویت و پویایی اکوسیستم نوآوری یک منطقه یا کشور خواهند داشت.